

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.

Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 5. — ŠTEV. 5.

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 6, 1923. — SOBOTA, 6. JANUARJA, 1923.

VOLUME XXXI. — LETNIK XXXI.

PREDSEDNIK HARDING NAJ POSREDUJE V BROOKLYNU IŠČEJO CARSKE DRAGOCENOSTI

Konferenca naj bi se vršila prihodnji teden v Washingtonu. — Belgija podpira Poincareja. — Francoske vojaške oblasti v Mainzu so pripravljene na vse eventualnosti. — Francija je sedaj neodvisna in lahko dela vse na svojo pest.

London, Anglija, 5. januarja. — Berlinski poročevalec Central News pravi, da je izvedel iz dobro informiranega vira, "da namerava vlada Združenih držav sklicati, s glasno prošnjo, katero so stavili Angleži v sredo, mednarodno konferenco v Washingtonu in sicer prihodnji teden, da razpravlja o mrtvili, ki se je pojavilo glede reparacijskega vprašanja".

Poročevalec izjavlja, da bi prišla taka konferenca pravčasno, da reši Francoske potrebe, da v pripravi ločeno akcijo.

Washington, D. C. 5. januarja. — Ameriška vlada je danes v pripravi izjavo, da konferenca za vojniški ministr. predsednikot v Parizu spajala vsa svoja upanja glede uravnave reparacijske križe z možnostjo, da bi zavezniške vlade sprejele načrt, katerega je priporočil ameriški državni tajnik Hughes v svojem govoru, katerega je imel pred kratkim v New Haven.

Kot alternativa proti poskušeni prisilnemu kolektiranju v Nemčiji v slučaju, da bi kriza dossegla štadij, kateremu se sedaj očividno bliža, bi se tiskal predlog tajnika Hughesa reparacijskih vprašanj, predloženih v priporočilo. Ti predlogi se tičejo metode plačevanja in mednarodne komisije finančnih izvedencev, a brez vsake politične obilgacije. Nobene besede ni bilo čuti danes iz oficijelnih krogov, da namerava vprizoriti washingtonska vlada kako nadaljno inicijativno ob sedanjem času.

Pariz, Francija, 5. januarja. — Odredbe, kot so običajne v časih kriz, so bile odredjene od francoskih vojaških oblasti v Mainzu, kakorhitro je prišla vest da se je izjavila konferenca ministrskih predsednikov. Tako se glasi v poročilu iz Mainza na list Journal.

V poročilu se dostavlja, da je postal glavni stan povelja na vse čete, naj ostanejo v vojašnicah, pripravljene za vse slučaje, in moške, ki se mude na dopustu, so bili poklicani nazaj.

Francija, ki je sedaj prosta, da postopa v zadevi reparacijskega vprašanja na svoj lastni način, se je danes lotila naloge, da prisili Nemčijo k plačanju. Francosko vlado podpira Belgija, manj gotova pa je pomoč Italije.

Sir John Bradbury, angleški član komisije, se ne bo vdeležil seje, ki se bo vršila pri načelniku reparacijske komisije prihodnji t.

Lausanne, Švica, 5. januarja. — Buxton in Young, dva angleška delavska voditelja, sta dospela semkaj ter imela dve uri trajajočo konferenco z Ismid-pašo. Glasi se, da sta mu povedala, da ne bo angleško delavstvo podpiralo vlade v vojni proti Turkom, da ohrani kontrolo nad petrolejskimi polji Mosula, da pa ne bo angleško delavstvo nikdar proglasilo generalne stavke, da zveže roke vlade v slučaju vojne, če ne bo Turčija zadostila angleških zahtevam glede zavarovanja krščanskih manjšin v Turčiji ali če bo ustrajala pri svoji zahtevi, da izžene Grke, rojene v Turčiji.

Ko so vprašali poročevalci agenta Williamsa, kaj je resnice na povesti glede kronskih draguljev, se je skušal najprvo umakniti iz cele zadeve s pomočjo par dovtipov, a ko so ga izpraševali nadalje, je rekel konečno: Radi mene pišete lahko kar se vam ljubi.

Nato se je nekoliko pomiril ter izjavil, da se peča z neko zadevo ruskih kronskih draguljev ter ob istem času tudi priznal, da bodo najbrž odprli neki grob.

Pomožni carinski kolektor Jackson se ni hotel niti z eno besedo izraziti glede cele te skrivnostne zadeve.

Že dalj časa je znano, da se zanimajo carinski uradniki za vse predmete in stvari, ki prihajajo semkaj iz Rusije in za katere ni bila plačana nobena carina. Šele pred par dnevi so zaplenile carinske oblasti neko razpelo in ikon, katere je privedel s seboj Sergej Mihajlovič Turfanov, znan pod imenom "Iljador, blazni ruski menih". Turfanov je hotel prodati tukaj oba predmeta na javni dražbi.

Ko so vprašali agenta Williamsa, če ima povest o draguljih kak stik z zadevo Iljadorja, je rekel le naslednje: — Ne vem.

Uradniki pokopališča, ki se nahaja na Cypress Hills, priznavajo, da so pred kratkim vladne oblasti poizvedovale glede nekega groba, vendar pa niso hoteli izjaviti, če se tiče to poizvedovanje groba Jonesa. Z gotovostjo pa se lahko trdi, da je mornar, po imenu Jones, pokopan na tem pokopališču in da se tikala poizvedovanja njegovega groba.

Uradniki na pokopališču so konstatirali nadalje, da ni bilo tekom zadnjih štirih mesecev izkopano na pokopališču nobeno truplo in da niso dobili v zadnjem času nobenega povelja za izkopavanje. Potrebna je namreč odredba zveznega sodnika, če se hoče odpreti kak grob na Narodnem pokopališču.

Izvedelo se je, da ni bil noben zvezni sodnik naprošen, naj izda tako dovoljenje za izkopanje.

Dva zvezna sodnika, Augustus Hand in Learned Hand sta izjavila včeraj zvečer, da ne vesta ničesar o kakem iskanju ruskih kronskih draguljev in da sta informirana o celi zadevi le v toliko, kar sta čitala v listih. Sodnik Augustus Hand je izjavil, da bi se zahtevalo tako povelje najbrž od zveznega sodnika Mantona v Brooklynu.

Ko so vprašali poročevalci agenta Williamsa, kaj je resnice na povesti glede kronskih draguljev, se je skušal najprvo umakniti iz cele zadeve s pomočjo par dovtipov, a ko so ga izpraševali nadalje, je rekel konečno: Radi mene pišete lahko kar se vam ljubi.

Nato se je nekoliko pomiril ter izjavil, da se peča z neko zadevo ruskih kronskih draguljev ter ob istem času tudi priznal, da bodo najbrž odprli neki grob.

Pomožni carinski kolektor Jackson se ni hotel niti z eno besedo izraziti glede cele te skrivnostne zadeve.

Že dalj časa je znano, da se zanimajo carinski uradniki za vse predmete in stvari, ki prihajajo semkaj iz Rusije in za katere ni bila plačana nobena carina. Šele pred par dnevi so zaplenile carinske oblasti neko razpelo in ikon, katere je privedel s seboj Sergej Mihajlovič Turfanov, znan pod imenom "Iljador, blazni ruski menih". Turfanov je hotel prodati tukaj oba predmeta na javni dražbi.

Ko so vprašali agenta Williamsa, če ima povest o draguljih kak stik z zadevo Iljadorja, je rekel le naslednje: — Ne vem.

Uradniki pokopališča, ki se nahaja na Cypress Hills, priznavajo, da so pred kratkim vladne oblasti poizvedovale glede nekega groba, vendar pa niso hoteli izjaviti, če se tiče to poizvedovanje groba Jonesa. Z gotovostjo pa se lahko trdi, da je mornar, po imenu Jones, pokopan na tem pokopališču in da se tikala poizvedovanja njegovega groba.

Uradniki na pokopališču so konstatirali nadalje, da ni bilo tekom zadnjih štirih mesecev izkopano na pokopališču nobeno truplo in da niso dobili v zadnjem času nobenega povelja za izkopavanje. Potrebna je namreč odredba zveznega sodnika, če se hoče odpreti kak grob na Narodnem pokopališču.

Izvedelo se je, da ni bil noben zvezni sodnik naprošen, naj izda tako dovoljenje za izkopanje.

Dva zvezna sodnika, Augustus Hand in Learned Hand sta izjavila včeraj zvečer, da ne vesta ničesar o kakem iskanju ruskih kronskih draguljev in da sta informirana o celi zadevi le v toliko, kar sta čitala v listih. Sodnik Augustus Hand je izjavil, da bi se zahtevalo tako povelje najbrž od zveznega sodnika Mantona v Brooklynu.

Ko so vprašali poročevalci agenta Williamsa, kaj je resnice na povesti glede kronskih draguljev, se je skušal najprvo umakniti iz cele zadeve s pomočjo par dovtipov, a ko so ga izpraševali nadalje, je rekel konečno: Radi mene pišete lahko kar se vam ljubi.

Nato se je nekoliko pomiril ter izjavil, da se peča z neko zadevo ruskih kronskih draguljev ter ob istem času tudi priznal, da bodo najbrž odprli neki grob.

Pomožni carinski kolektor Jackson se ni hotel niti z eno besedo izraziti glede cele te skrivnostne zadeve.

Že dalj časa je znano, da se zanimajo carinski uradniki za vse predmete in stvari, ki prihajajo semkaj iz Rusije in za katere ni bila plačana nobena carina. Šele pred par dnevi so zaplenile carinske oblasti neko razpelo in ikon, katere je privedel s seboj Sergej Mihajlovič Turfanov, znan pod imenom "Iljador, blazni ruski menih". Turfanov je hotel prodati tukaj oba predmeta na javni dražbi.

Ko so vprašali agenta Williamsa, če ima povest o draguljih kak stik z zadevo Iljadorja, je rekel le naslednje: — Ne vem.

Uradniki pokopališča, ki se nahaja na Cypress Hills, priznavajo, da so pred kratkim vladne oblasti poizvedovale glede nekega groba, vendar pa niso hoteli izjaviti, če se tiče to poizvedovanje groba Jonesa. Z gotovostjo pa se lahko trdi, da je mornar, po imenu Jones, pokopan na tem pokopališču in da se tikala poizvedovanja njegovega groba.

Uradniki na pokopališču so konstatirali nadalje, da ni bilo tekom zadnjih štirih mesecev izkopano na pokopališču nobeno truplo in da niso dobili v zadnjem času nobenega povelja za izkopavanje. Potrebna je namreč odredba zveznega sodnika, če se hoče odpreti kak grob na Narodnem pokopališču.

Izvedelo se je, da ni bil noben zvezni sodnik naprošen, naj izda tako dovoljenje za izkopanje.

Dva zvezna sodnika, Augustus Hand in Learned Hand sta izjavila včeraj zvečer, da ne vesta ničesar o kakem iskanju ruskih kronskih draguljev in da sta informirana o celi zadevi le v toliko, kar sta čitala v listih. Sodnik Augustus Hand je izjavil, da bi se zahtevalo tako povelje najbrž od zveznega sodnika Mantona v Brooklynu.

Ko so vprašali poročevalci agenta Williamsa, kaj je resnice na povesti glede kronskih draguljev, se je skušal najprvo umakniti iz cele zadeve s pomočjo par dovtipov, a ko so ga izpraševali nadalje, je rekel konečno: Radi mene pišete lahko kar se vam ljubi.

Nato se je nekoliko pomiril ter izjavil, da se peča z neko zadevo ruskih kronskih draguljev ter ob istem času tudi priznal, da bodo najbrž odprli neki grob.

Pomožni carinski kolektor Jackson se ni hotel niti z eno besedo izraziti glede cele te skrivnostne zadeve.

Že dalj časa je znano, da se zanimajo carinski uradniki za vse predmete in stvari, ki prihajajo semkaj iz Rusije in za katere ni bila plačana nobena carina. Šele pred par dnevi so zaplenile carinske oblasti neko razpelo in ikon, katere je privedel s seboj Sergej Mihajlovič Turfanov, znan pod imenom "Iljador, blazni ruski menih". Turfanov je hotel prodati tukaj oba predmeta na javni dražbi.

Ko so vprašali agenta Williamsa, če ima povest o draguljih kak stik z zadevo Iljadorja, je rekel le naslednje: — Ne vem.

Uradniki pokopališča, ki se nahaja na Cypress Hills, priznavajo, da so pred kratkim vladne oblasti poizvedovale glede nekega groba, vendar pa niso hoteli izjaviti, če se tiče to poizvedovanje groba Jonesa. Z gotovostjo pa se lahko trdi, da je mornar, po imenu Jones, pokopan na tem pokopališču in da se tikala poizvedovanja njegovega groba.

Uradniki na pokopališču so konstatirali nadalje, da ni bilo tekom zadnjih štirih mesecev izkopano na pokopališču nobeno truplo in da niso dobili v zadnjem času nobenega povelja za izkopavanje. Potrebna je namreč odredba zveznega sodnika, če se hoče odpreti kak grob na Narodnem pokopališču.

Izvedelo se je, da ni bil noben zvezni sodnik naprošen, naj izda tako dovoljenje za izkopanje.

Dva zvezna sodnika, Augustus Hand in Learned Hand sta izjavila včeraj zvečer, da ne vesta ničesar o kakem iskanju ruskih kronskih draguljev in da sta informirana o celi zadevi le v toliko, kar sta čitala v listih. Sodnik Augustus Hand je izjavil, da bi se zahtevalo tako povelje najbrž od zveznega sodnika Mantona v Brooklynu.

Ko so vprašali poročevalci agenta Williamsa, kaj je resnice na povesti glede kronskih draguljev, se je skušal najprvo umakniti iz cele zadeve s pomočjo par dovtipov, a ko so ga izpraševali nadalje, je rekel konečno: Radi mene pišete lahko kar se vam ljubi.

Nato se je nekoliko pomiril ter izjavil, da se peča z neko zadevo ruskih kronskih draguljev ter ob istem času tudi priznal, da bodo najbrž odprli neki grob.

Pomožni carinski kolektor Jackson se ni hotel niti z eno besedo izraziti glede cele te skrivnostne zadeve.

Že dalj časa je znano, da se zanimajo carinski uradniki za vse predmete in stvari, ki prihajajo semkaj iz Rusije in za katere ni bila plačana nobena carina. Šele pred par dnevi so zaplenile carinske oblasti neko razpelo in ikon, katere je privedel s seboj Sergej Mihajlovič Turfanov, znan pod imenom "Iljador, blazni ruski menih". Turfanov je hotel prodati tukaj oba predmeta na javni dražbi.

Ko so vprašali agenta Williamsa, če ima povest o draguljih kak stik z zadevo Iljadorja, je rekel le naslednje: — Ne vem.

Uradniki pokopališča, ki se nahaja na Cypress Hills, priznavajo, da so pred kratkim vladne oblasti poizvedovale glede nekega groba, vendar pa niso hoteli izjaviti, če se tiče to poizvedovanje groba Jonesa. Z gotovostjo pa se lahko trdi, da je mornar, po imenu Jones, pokopan na tem pokopališču in da se tikala poizvedovanja njegovega groba.

Uradniki na pokopališču so konstatirali nadalje, da ni bilo tekom zadnjih štirih mesecev izkopano na pokopališču nobeno truplo in da niso dobili v zadnjem času nobenega povelja za izkopavanje. Potrebna je namreč odredba zveznega sodnika, če se hoče odpreti kak grob na Narodnem pokopališču.

Izvedelo se je, da ni bil noben zvezni sodnik naprošen, naj izda tako dovoljenje za izkopanje.

Dva zvezna sodnika, Augustus Hand in Learned Hand sta izjavila včeraj zvečer, da ne vesta ničesar o kakem iskanju ruskih kronskih draguljev in da sta informirana o celi zadevi le v toliko, kar sta čitala v listih. Sodnik Augustus Hand je izjavil, da bi se zahtevalo tako povelje najbrž od zveznega sodnika Mantona v Brooklynu.

Ko so vprašali poročevalci agenta Williamsa, kaj je resnice na povesti glede kronskih draguljev, se je skušal najprvo umakniti iz cele zadeve s pomočjo par dovtipov, a ko so ga izpraševali nadalje, je rekel konečno: Radi mene pišete lahko kar se vam ljubi.

Nato se je nekoliko pomiril ter izjavil, da se peča z neko zadevo ruskih kronskih draguljev ter ob istem času tudi priznal, da bodo najbrž odprli neki grob.

Pomožni carinski kolektor Jackson se ni hotel niti z eno besedo izraziti glede cele te skrivnostne zadeve.

Že dalj časa je znano, da se zanimajo carinski uradniki za vse predmete in stvari, ki prihajajo semkaj iz Rusije in za katere ni bila plačana nobena carina. Šele pred par dnevi so zaplenile carinske oblasti neko razpelo in ikon, katere je privedel s seboj Sergej Mihajlovič Turfanov, znan pod imenom "Iljador, blazni ruski menih". Turfanov je hotel prodati tukaj oba predmeta na javni dražbi.

Ko so vprašali agenta Williamsa, če ima povest o draguljih kak stik z zadevo Iljadorja, je rekel le naslednje: — Ne vem.

Uradniki pokopališča, ki se nahaja na Cypress Hills, priznavajo, da so pred kratkim vladne oblasti poizvedovale glede nekega groba, vendar pa niso hoteli izjaviti, če se tiče to poizvedovanje groba Jonesa. Z gotovostjo pa se lahko trdi, da je mornar, po imenu Jones, pokopan na tem pokopališču in da se tikala poizvedovanja njegovega groba.

Uradniki na pokopališču so konstatirali nadalje, da ni bilo tekom zadnjih štirih mesecev izkopano na pokopališču nobeno truplo in da niso dobili v zadnjem času nobenega povelja za izkopavanje. Potrebna je namreč odredba zveznega sodnika, če se hoče odpreti kak grob na Narodnem pokopališču.

Izvedelo se je, da ni bil noben zvezni sodnik naprošen, naj izda tako dovoljenje za izkopanje.

Dva zvezna sodnika, Augustus Hand in Learned Hand sta izjavila včeraj zvečer, da ne vesta ničesar o kakem iskanju ruskih kronskih draguljev in da sta informirana o celi zadevi le v toliko, kar sta čitala v listih. Sodnik Augustus Hand je izjavil, da bi se zahtevalo tako povelje najbrž od zveznega sodnika Mantona v Brooklynu.

Ko so vprašali poročevalci agenta Williamsa, kaj je resnice na povesti glede kronskih draguljev, se je skušal najprvo umakniti iz cele zadeve s pomočjo par dovtipov, a ko so ga izpraševali nadalje, je rekel konečno: Radi mene pišete lahko kar se vam ljubi.

Nato se je nekoliko pomiril ter izjavil, da se peča z neko zadevo ruskih kronskih draguljev ter ob istem času tudi priznal, da bodo najbrž odprli neki grob.

Pomožni carinski kolektor Jackson se ni hotel niti z eno besedo izraziti glede cele te skrivnostne zadeve.

Že dalj časa je znano, da se zanimajo carinski uradniki za vse predmete in stvari, ki prihajajo semkaj iz Rusije in za katere ni bila plačana nobena carina. Šele pred par dnevi so zaplenile carinske oblasti neko razpelo in ikon, katere je privedel s seboj Sergej Mihajlovič Turfanov, znan pod imenom "Iljador, blazni ruski menih". Turfanov je hotel prodati tukaj oba predmeta na javni dražbi.

Ko so vprašali agenta Williamsa, če ima povest o draguljih kak stik z zadevo Iljadorja, je rekel le naslednje: — Ne vem.

Uradniki pokopališča, ki se nahaja na Cypress Hills, priznavajo, da so pred kratkim vladne oblasti poizvedovale glede nekega groba, vendar pa niso hoteli izjaviti, če se tiče to poizvedovanje groba Jonesa. Z gotovostjo pa se lahko trdi, da je mornar, po imenu Jones, pokopan na tem pokopališču in da se tikala poizvedovanja njegovega groba.

Uradniki na pokopališču so konstatirali nadalje, da ni bilo tekom zadnjih štirih mesecev izkopano na pokopališču nobeno truplo in da niso dobili v zadnjem času nobenega povelja za izkopavanje. Potrebna je namreč odredba zveznega sodnika, če se hoče odpreti kak grob na Narodnem pokopališču.

Izvedelo se je, da ni bil noben zvezni sodnik naprošen, naj izda tako dovoljenje za izkopanje.

Dva zvezna sodnika, Augustus Hand in Learned Hand sta izjavila včeraj zvečer, da ne vesta ničesar o kakem iskanju ruskih kronskih draguljev in da sta informirana o celi zadevi le v toliko, kar sta čitala v listih. Sodnik Augustus Hand je izjavil, da bi se zahtevalo tako povelje najbrž od zveznega sodnika Mantona v Brooklynu.

Ko so vprašali poročevalci agenta Williamsa, kaj je resnice na povesti glede kronskih draguljev, se je skušal najprvo umakniti iz cele zadeve s pomočjo par dovtipov, a ko so ga izpraševali nadalje, je rekel konečno: Radi mene pišete lahko kar se vam ljubi.

Nato se je nekoliko pomiril ter izjavil, da se peča z neko zadevo ruskih kronskih draguljev ter ob istem času tudi priznal, da bodo najbrž odprli neki grob.

Pomožni carinski kolektor Jackson se ni hotel niti z eno besedo izraziti glede cele te skrivnostne zadeve.

Že dalj časa je znano, da se zanimajo carinski uradniki za vse predmete in stvari, ki prihajajo semkaj iz Rusije in za katere ni bila plačana nobena carina. Šele pred par dnevi so zaplenile carinske oblasti neko razpelo in ikon, katere je privedel s seboj Sergej Mihajlovič Turfanov, znan pod imenom "Iljador, blazni ruski menih". Turfanov je hotel prodati tukaj oba predmeta na javni dražbi.

Ko so vprašali agenta Williamsa, če ima povest o draguljih kak stik z zadevo Iljadorja, je rekel le naslednje: — Ne vem.

Uradniki pokopališča, ki se nahaja na Cypress Hills, priznavajo, da so pred kratkim vladne oblasti poizvedovale glede nekega groba, vendar pa niso hoteli izjaviti, če se tiče to poizvedovanje groba Jonesa. Z gotovostjo pa se lahko trdi, da je mornar, po imenu Jones, pokopan na tem pokopališču in da se tikala poizvedovanja njegovega groba.

Uradniki na pokopališču so konstatirali nadalje, da ni bilo tekom zadnjih štirih mesecev izkopano na pokopališču nobeno truplo in da niso dobili v zadnjem času nobenega povelja za izkopavanje. Potrebna je namreč odredba zveznega sodnika, če se hoče odpreti kak grob na Narodnem pokopališču.

Izvedelo se je, da ni bil noben zvezni sodnik naprošen, naj izda tako dovoljenje za izkopanje.

Dva zvezna sodnika, Augustus Hand in Learned Hand sta izjavila včeraj zvečer, da ne vesta ničesar o kakem iskanju ruskih kronskih draguljev in da sta informirana o celi zadevi le v toliko, kar sta čitala v listih. Sodnik Augustus Hand je izjavil, da bi se zahtevalo tako povelje najbrž od zveznega sodnika Mantona v Brooklynu.

Ko so vprašali poročevalci agenta Williamsa, kaj je resnice na povesti glede kronskih draguljev, se je skušal najprvo umakniti iz cele zadeve s pomočjo par dovtipov, a ko so ga izpraševali nadalje, je rekel konečno: Radi mene pišete lahko kar se vam ljubi.

Nato se je nekoliko pomiril ter izjavil, da se peča z neko zadevo ruskih kronskih draguljev ter ob istem času tudi priznal, da bodo najbrž odprli neki grob.

Pomožni carinski kolektor Jackson se ni hotel niti z eno besedo izraziti glede cele te skrivnostne zadeve.

Že dalj časa je znano, da se zanimajo carinski uradniki za vse predmete in stvari, ki prihajajo semkaj iz Rusije in za katere ni bila plačana nobena carina. Šele pred par dnevi so zaplenile carinske oblasti neko razpelo in ikon, katere je privedel s seboj Sergej Mihajlovič Turfanov, znan pod imenom "Iljador, blazni ruski menih". Turfanov je hotel prodati tukaj oba predmeta na javni dražbi.

Ko so vprašali agenta Williamsa, če ima povest o draguljih kak stik z zadevo Iljadorja, je rekel le naslednje: — Ne vem.

Uradniki pokopališča, ki se nahaja na Cypress Hills, priznavajo, da so pred kratkim vladne oblasti poizvedovale glede nekega groba, vendar pa niso hoteli izjaviti, če se tiče to poizvedovanje groba Jonesa. Z gotovostjo pa se lahko trdi, da je mornar, po imenu Jones, pokopan na tem pokopališču in da se tikala poizvedovanja njegovega groba.

Uradniki na pokopališču so konstatirali nadalje, da ni bilo tekom zadnjih štirih mesecev izkopano na pokopališču nobeno truplo in da niso dobili v zadnjem času nobenega povelja za izkopavanje. Potrebna je namreč odredba zveznega sodnika, če se hoče odpreti kak grob na Narodnem pokopališču.

Izvedelo se je, da ni bil noben zvezni sodnik naprošen, naj izda tako dovoljenje za izkopanje.

Dva zvezna sodnika, Augustus Hand in Learned Hand sta izjavila včeraj zvečer, da ne vesta ničesar o kakem iskanju ruskih kronskih draguljev in da sta informirana o celi zadevi le v toliko, kar sta čitala v listih. Sodnik Augustus Hand je izjavil, da bi se zahtevalo tako povelje najbrž od zveznega sodnika Mantona v Brooklynu.

Ko so vprašali poročevalci agenta Williamsa, kaj je resnice na povesti glede kronskih draguljev, se je skušal najprvo umakniti iz cele zadeve s pomočjo par dovtipov, a ko so ga izpraševali nadalje, je rekel konečno: Radi mene pišete lahko kar se vam ljubi.

Nato se je nekoliko pomiril ter izjavil, da se peča z neko zadevo ruskih kronskih draguljev ter ob istem času tudi priznal, da bodo najbrž odprli neki grob.

Pomožni carinski kolektor Jackson se ni hotel niti z eno besedo izraziti glede cele te skrivnostne zadeve.

Že dalj časa je znano, da se zanimajo carinski uradniki za vse predmete in stvari, ki prihajajo semkaj iz Rusije in za katere ni bila plačana nobena carina. Šele pred par dnevi so zaplenile carinske oblasti neko razpelo in ikon, katere je privedel s seboj Sergej Mihajlovič Turfanov, znan pod imenom "Iljador, blazni ruski menih". Turfanov je hotel prodati tukaj oba predmeta na javni dražbi.

Ko so vprašali agenta Williamsa, če ima povest o draguljih kak stik z zadevo Iljadorja, je rekel le naslednje: — Ne vem.

Uradniki pokopališča, ki se nahaja na Cypress Hills, priznavajo, da so pred kratkim vladne oblasti poizvedovale glede nekega groba, vendar pa niso hoteli izjaviti, če se tiče to poizvedovanje groba Jonesa. Z gotovostjo pa se lahko trdi, da je mornar, po imenu Jones, pokopan na tem pokopališču in da se tikala poizvedovanja njegovega groba.

Uradniki na pokopališču so konstatirali nadalje, da ni bilo tekom zadnjih štirih mesecev izkopano na pokopališču nobeno truplo in da niso dobili v zadnjem času nobenega povelja za izkopavanje. Potrebna je namreč odredba zveznega sodnika, če se hoče odpreti kak grob na Narodnem pokopališču.

Izvedelo se je, da ni bil noben zvezni sodnik naprošen, naj izda tako dovoljenje za izkopanje.

Dva zvezna sodnika, Augustus Hand in Learned Hand sta izjavila včeraj zvečer, da ne vesta ničesar o kakem iskanju ruskih kronskih draguljev in da sta informirana o celi zadevi le v toliko, kar sta čitala v listih. Sodnik Augustus Hand je izjavil, da bi se zahtevalo tako povelje najbrž od zveznega sodnika Mantona v Brooklynu.

Ko so vprašali poročevalci agenta Williamsa, kaj je resnice na povesti glede kronskih draguljev, se je skušal najprvo umakniti iz cele zadeve s pomočjo par dovtipov, a ko so ga izpraševali nadalje, je rekel konečno: Radi mene pišete lahko kar se vam ljubi.

Nato se je nekoliko pomiril ter izjavil, da se peča z neko zadevo ruskih kronskih draguljev ter ob istem času tudi priznal, da bodo najbrž odprli neki grob.

Pomožni carinski kolektor Jackson se ni hotel niti z eno besedo izraziti glede cele te skrivnostne zadeve.

Že dalj časa je znano, da se zanimajo carinski uradniki za vse predmete in stvari, ki prihajajo semkaj iz Rusije in za katere ni bila plačana nobena carina. Šele pred par dnevi so zaplenile carinske oblasti neko razpelo in ikon, katere je privedel s seboj Sergej Mihajlovič Turfanov, znan pod imenom "Iljador, blazni ruski menih". Turfanov je hotel prodati tukaj oba predmeta na javni dražbi.

Ko so vprašali agenta Williamsa, če ima povest o draguljih kak stik z zadevo Iljadorja, je rekel le naslednje: — Ne vem.

Uradniki pokopališča, ki se nahaja na Cypress Hills, priznavajo, da so pred kratkim vladne oblasti poizvedovale glede nekega groba, vendar pa niso hoteli izjaviti, če se tiče to poizvedovanje groba Jonesa. Z gotovostjo pa se lahko trdi, da je mornar, po imenu Jones, pokopan na tem pokopališču in da se tikala poiz

"Krvavi Williamson okraj."

Poroča Edvard A. Wieck.

(Pet mož je sedaj pred krvavo sodnijo, obtoženih umora par stavekavozov v Herrinu, tekem premogarske stavke v preteklem poletju. Časopisje imenuje okraj "krvavi Williamson" ter označuje mesto Herrin kot bivališče banditov. Dejansko socialno ozadje cele tragedije je opisano v naslednjem.)

Kaj je Williamson okraj? Pokrajina, ki je pravovernna glede svoje vere, politike in unijonizma; pravovernna glede svojega splošnega izgleda na življenje; pokrajina, kjer pripada vsakemu kakemu verskemu izpovedanju. To je pokrajina, v kateri vladajo stare stranke in kjer smatrajo vsako novo gibanje kot nedobrodošlo in vsled tega sovražno. To je dežela, kjer so delavci organizirani za celih sto odstotkov in kjer pomena krivoverstvo dvomiti o upravičenosti delavskega gibanja. To je Williamson okraj. Radikalne doktrine ne veljajo nič v Williamson okraju in nikjer jih ne sprejmejo z odobravanjem. Vira v tem okraju je taka, kot je bila v času pionirjev ter duhovnikov, ki so se vozili naokrog po deželi. Delavske unije okraja pa se drže strogo vseh odlokov, katere je zdala Ameriška delavska federacija. Kljub vsemu uveljavljenju industrijalizma potom premoaga pa se narod Williamson okraja in s tem tudi celega južnega Illinoisa strogo drži običajev svojih očetov.

Še dolgo pred naseljenjem prejšnjega severnega Illinoisa so iziščevali pionirji, ki so prekoručili Ohio River iz Kentuckyja, Virginije in obeh Carolin, nizko ležeče, obgozdene griče na jugu. Življenje pa je bilo težko v teh gričevjih, ki se dvigajo pred Ozarkom. To niso bila debela in mastna ozemlja prerij, ravnih kot miza, pač pa rmenkasta in slaba zemlja, in južni Illinois, čeprav kmalu naseljen, je polagoma napredoval glede prebivalstva, čeprav so se ostale države Unije razvijale in širile na hitrejši način. V tem izoliranem ozemlju farm so se ohranile od generacije do generacije navade pionirjev. Nato pa je prišel premog. Izolacija je bilo zlomljena, odstranjena in pričela se je nova doba. S tem so prišle tudi železnice, prišla so nova mesta in z njimi vred tuja plemena. Williamson, ki leži v sredi tega okraja, je bil prvi, ki se je zavedel novih zahtev ter stoji sedaj kot drugi glede to naše med šestimi velikimi, premog proizvajajočimi okraji južnega Illinoisa.

Delavstvo v premogovnikih se je rekrutiralo v glavnem iz domačinov, katerim so priskočili na pomoč sveži došleci iste vrste iz južnih držav. V manjšem obsegu so prišli v ozemlje tudi premogarji iz starejših premogovnikov Illinoisa. Ko se je razvoj teh premogovnikov razširil, je bilo opaziti tudi nekaj priseljevanja iz Evrope, a stari ameriški "stock" je še vedno prevladoval. To je prav posebno resnično glede Williamson okraja, kjer je celih 91 odstotkov prebivalstva domačega izvora. V preteklih pet in dvajsetih letih so posejali ti delavci okraj z rovsiki "tippli" ter ga zamrežili s celo mrežo železnice. Stare naselbine so izgubile in pojavile so se nove. Kpt v starih časih pa se dviga v vsakem poletnem dnevu prah s cest, ki postanejo v jesenskih in zimskih dnevih pravcato smorje blata. Ponoči pa visijo nad njimi ležečimi prostori megla, ki povzroča žalostno malarijo. Domačin je sedaj približno v istem položaju kot je bil ob času, ko je hodil za oralom ali pa isekaval gozdove.

Vera je bila od nekaj ter je še danes glavni faktor v življenju teh ljudi. Prevladujejo baptisti, metodisti in druga krščanska veroizpovedanja. Zastopana so vsa protestantska veroizpovedanja. Katoliki so prišli s tujci in njih število je še danes majhno.

Marion, glavno mesto okraja, nima še danes niti ene katoliške cerkve. V Williamson okraju je dosti ljudi, ki ne hodijo v cerkev, a nobenega ni, ki bi ne veroval. Kot v časih pionirjev, se vrše še danes razprave glede vere, prav kot v onih dneh in z isto silo in navdušenostjo. Tekom poletnih mesecev opazite lahko vsepovsod na praznih "lotih" takozvane "revival" šotore, in velike ljudske množice prisostvujejo vsaki večer pridigam in predavanjem.

Predmet teh predavanj je seveda starinskega značaja. Na enem teh predavanj se je razpravljalo o vprašanju: Opica ali človek? — Za kaj se bomo zavzeli? Za teorijo razvoja ali pa za Sveto pismo, ki pravi, da je bil Adam ustvarjen iz blata?

Vsi povabljeni so bili pozvani, naj pridejo hitro ali pravčasno v dvorano, ker bi drugače drugi zasedli njih mesta.

Ravnatelj ljudske šole v mestu je bil določen, da ima nagovor, predno bi pričel govoriti glavni govornik.

Versko navdušenje, ki očividno prevladuje v tem okraju, je tako veliko, da je celi okraj govoril več mesecev o pogrebnih službi nekakega človeka, katerega je pokopal prijatelj s primernim nagovorom, ker ni bil povabljen na pogreb noben duhovnik.

Trupla sedemnajstih stavkavozov, ubitih tekem junija meseca preteklega leta, so pokopali na pokopališču v Herrinu v navzočnosti štirih duhovnikov, ki so bili vsaki druge vere. Niti svojih sovražnikov niso mogli položiti k večnemu počitku brez blagoslova svečenštva.

Premogarji Williamson okraja niso organizirani v političnem oziru. Predsednik poddistriktna premogarske organizacije je državni senator iz istega okraja, izvoljen na republikanskem tiketu.

V mestih in drugih krajih so župani in drugi uradniki premogarji ali pa trgovci, katere se splošno smatra za prijatelje premogarjev. Neodvisne politične stranke si niso nikdar pridobile stališča v "dobrem republikanskem Williamson okraju".

Ko si je premogarska unija v Illinoisu priborila svojo pot proti jugu, je zadelo le na malo težkoč. V težkih stavkarskih bojih krog leta 1890 so odkorakali premogarji osrednjega in severnega Illinoisa v "Egipt", kjer so se vršili sestanki ob vhodih v rove. Tam so povedali vsem navzočim celo povest njih trpljenja. Sporočilo o unijonizmu je prišlo kot evangelij bratstva za te nove premogarje, katere se izražali delodajalci proti stavkarjem na severu. Ta evangelij so vsled tega sprejeli rade volje. Unijonizer se je razširil tako hitro kot se razširila industrija. Isto versko navdušenje, ki veže ta narod, ga je privedlo do tega, da se je oprijel unijonizma z navdušenostjo in strastjo Krizarjev. Kakorhitro je postal južni Illinois organiziran, je ostal organiziran, in le dva meseca sta kršila besedo, dano svojim ljudem v teku pet in dvajsetih let premogarske zgodovine. — Leto leta 1904 in Lester leta 1922.

Istočasni razvoj premogarske unije ter premogarskih polja južnega Illinoisa je nudil posebno priliko za opazovanje, kako se premogarske občine ali naselbine razvijajo, kadar so proste komanijske nadvlade. Pri večini rovoov so zgradile kompanije par svojih hiš ter prodale lote v ostalih delih svoje posesti. Večina premogarjev živi v teh naselbinah ter mora potovati na milje na mesto, kjer so zaposleni. S tem je bilo omogočeno ustanovljenje večjih naselbin ter zmanjšanje osamljenosti, ki je bilo glavni znak premogarskih naselbin.

Boljšje šole, večji komfort v hišah, večji stik z zunanjim svetom, vse to je pripomoglo k celjenju, katere so nasledovali premogarski baroni. Kupovanje in prodajanje zemljišč v prostih naselbinah je prineslo prosperiteto številnim lastnikom zemljišč, ki so se pred otvorjenjem rovoov borili z revščino.

Prejšnji lastnik zemljišča, na katerem se je nahajal rovi, je postal trgovec, barantač, ki je smatral svoje interese za najvišje. Otvoritev rovoov mu je prinesla dobre čase in vse, kar je nasprotovalo prosperiteti premogarjev, je nasprotovalo njegovi prosperiteti. To pojasnjuje, zakaj podpirajo trgovci ter profesionalci skoro kot en mož premogarje v njih prizadevanjih in bojih.

V mestih je vzrastle neki "Main Street" razred prebivalstva, ki pa ni ločen glede slojev. Novost mest in upliv cerkve, dejstvo, da je bila večina sedanjih trgovcev preje majnarska ter članica unije, — vse to preprečuje oster spor.

BELA VRANA MED KAPITALISTI.

Henry A. Dix, načelnik velike krojaške tvrdke v New Yorku, je prava bela vrana med kapitalisti. Svojim uslužbencem, ki so mu pomagali zbrati skupaj silno bogastvo, je podaril tovarno, ki nese na leto en milijon čistega dobička.

BALKANCI SO VOJNE ČEZINČEZ SITI

Ameriški poročevalci pravi, da so železnice Balkancem zadnja briga.

Poročilo posebnega poročevalca newyorškega "Heralda".

Termopile, Grška, 4. januarja. Igrišče za golf, napravljeno v kakih mehiški vasi, bi napravilo na domačine prav malo utisa kot zrejo narodi Balkana na železnice, ki križajo njih dežele. Le postajni načelnik ter lačno izgledajoč restavratore stana postajah, da sprejemata vlake. Na nekaterih postajah odganja pastir svojo čredo z železniških tračnic, a vsa njegova pozornost je posvečena čredi, ne pa vlaklu.

To je Balkan. Tekom preteklega poletja so bile postaje nanovo zgrajene in popravili so tudi železniške mostove. Transkontinentalni vlaki s spalnimi vozovi vozijo sedaj redno med Parizom in Carigradom ter med Prago in Atenami. Ena noč in en dan iz Beograda ali iz Trsta zadostuje, da doseže človek do skrajnih meja zapadne Evrope, a pot od Trsta do Aten potrebuje tri dni in tri noči za najhitrejši vlak. Lokalna služba pa je seveda še bolj počasna.

Če bi ne bilo diplomatov, ki morajo potovati na konferencie in nazaj ter par lastnikov koncesij, ki prihajajo na Balkan, da nadzorujejo kvojo lastnino ter konečno par bogatih carigradskih in atenskih družin, ki beže v Pariz pred poletno soparico, bi ne vozili na Balkanu hitri vlaki in le malo počasni. Bošnjaki, Hrvatje, Macedonci in Srbi so siti potovanja po železnici, katere so bili prisiljeni vprijeti tekem vojne, tekem zadnjih deset let ter si ne žele nič drugega, kot da jih puste vsi pri miru. Nasprotje med Orijentskim ekspresnim vlakom ter domačim prebivalstvom je najbolj očividno v Macedoniji. Turki in Srbi, prav kot Bosnjaki in Hrvatje bolj proti severu, so odložili svoje uniforme ter se vrnili k svoji domači noši.

Domačini nočejo nositi modernih čevljev ter se zadovolje s svojimi opankami. Kmečke občine so zopet zmožne vzdrževati same sebe. Kmečke ženske predejo in tkejo doma svoje lastno blago. Napol divji črni prašiči, ki predstavljajo glavni znak stare Srbije, dobavljajo meso in usnje. Starodavni plugi opravljajo svoje delo kot pred tisoč leti, kajti kmet nima niti denarja, niti okusa za moderne iznajdbe.

Čeprav ni srbska armada oficijelno mobilizirana, mora vendar biti pretežni del te armade pod orožjem. Železnice postaje iz gledajo kot v deželah, ki so v vojni. Vojaški vlaki vozijo v vse smeri in več ljudi v uniformah je v železniških vozovih kot pa civilistov. Neki Srb je skomignil z rameni v odgovor na moje vprašanje ter rekel:

PARIŠKEMU MESTU MANJKA POKOPALIŠČ

Edin prostor, ki bi bil za nadaljno pokopališče primeren, je oddaljen nad trideset milj. — Pogrebniški v opoziciji.

Pariz, Francija, 4. januarja. — Parizu manjka pokopališče. Prefekt departmeta Seine je izdal svaroilo, v katerem se glasi, da je slehrno pokopališče v Parizu polno in da se pokopališča izven Pariza tako hitro polnijo, da je treba na vsak način ukreniti nekaj, da se reši ta problem.

— Stori se bili poskusi, da se najde novo mesto za pokopališče krog mesta, a edini primerni prostor, ki je na razpolago, je oddaljen od mesta nekako trideset kilometrov. Kakorhitro se stavi kakemu predmetju predlog, naj se ustanovi v njegovem ozemlju novo pokopališče, zavrnejo krajevne oblasti ta predlog neposredno.

Vprašanje novih pokopališč je postalo tako važno, da je bil na prošeno občinski svet, naj skuša najti od pomoč proti temu. En predlog, ki je bil stavljen, je zadel na opozicijo pogrebnikov ter izdelovalcev nagrobnih spomenikov. Predlagalo se je, da naj se sedanji sistem dajanja koncesij v pogrebne svrhe skreči na dobo petdeset let. Temu so nasprotovali izdelovalci nagrobnih spomenikov z izjavo, da je njih služek odvisen od dolgih koncesij, kajti le družine, ki so si nabavile dolge koncesije, so pripravljene naročiti drage nagrobne spomenike. Če bi bila doba koncesij skrečena na petdeset let, — tako izjavljajo, — bi se ne izplačalo družinam naročiti dragih nagrobnih spomenikov. Prefektura ceni, da je najmanj šestdeset odstotkov grobišč na pariških pokopališčih starih več kot sto let in da je večina teh razpadenih.

Italijanska princesa Jolanda poroči Italijana meščanskega stanu.

Pariški listi poročajo, da se je italijanska princezinja Jolanda odločila, da odkloni vsako politično zakonsko zvezo in da se poroči po svojem sreju. Izbrala si je doma mladega moža meščanskega stanu, ki se je zelo odlikoval v vojni in bil dvakrat odlikovan.

— Kdo ve, kaj se lahko pripeti? V Italiji vladajo fašisti, Turki so se vrnili v Evropo in poleg tega je prišla še grška revolucija in Solun, kojega stališče ni bilo rešeno v naše polno zadovoljstvo. (Ta izjavjanja so seveda le navadna potni utisi človeka, ki ne pozna globlje zgodovine in značaja narodov na Balkanu. Vse je prikrojil po ameriškem standardu in vsled tega se mu zdi marsikaj čudno in smešno, kar bi se zdelo nam povsem naravno. V tem duhu je tudi treba sprejeti njegova izjavjanja.)

Sonnino je bil velik nas protnik Jugoslovanov.

Pokojni bivši italijanski zunanji minister Sonnino je bil neizprosno nasprotnik Jugoslovanov in Čehoslovanov.

Sonnino je pripravljaj dalj časa vstop Italijanov v vojno, izvedel pa je ta čin šele takrat, ko si je zagotovil določene vojne cilje v takozvani londonski pogodbi z dne 26. aprila 1915. S tem trenutkom se pričinja temna stran Sonninovega vojnega delovanja, katero je povzročilo zaveznikom tako neizmerno škodo. — V londonski pogodbi, katero je sprejela tudi Francija, kakor Anglija in Rusija, si je zagisural Sonnino teritorialne dobitke za Italijo po znagonosni vojni. Italija je imela dobiti še mnogo večji kos jugoslovanskega ozemlja, kakor ga ima sedaj, in poleg tega ji je imel pripasti velik trovočelnik čistega hrvatskega ozemlja v Dalmaciji v obsegu dveh petin dežele. To bi bil pravi italijanski klin v jugoslovansko zemljo, ki bi bil razločil dva mlada dela Dalmacije, ki bi pripadla Jugoslaviji.

Glede Avstro - Ogrske je imel svoj poseben načrt. Hotel je, da bi prišla iz vojne oslabiljena. — Odvzeti ji je hotel za Italijo južno Tirolsko, kos Koroške, Kranjske, še mnogo več, nego je je sedaj vzela Italija, Istro in Dalmacijo, del Banata in južne Ogrske je odločil za Srbijo, Sedmograško za Rumunijo, Galicijo za Rusijo oziroma za novo Poljsko. Na noben način pa ni hotel pripustiti razdrobitve in uničenja Avstrije, marveč oslabiljena Avstrija naj bi se podvrgla področju Italije. Kot konservativec in legitimist tudi nikakor ni hotel odstraniti Habsburgov v oslabiljeni Avstriji, ki na jbi bila vendar toliko močna, da bi mogla plačati Italiji vojno odškodnino. Ker je dobro vedel, da so v Avstriji gospodarsko najsilnejši faktor češkoslovanske dežele, ni hotel s tega finančnega vzroka (poleg drugih) češkoslovanske osvoboditve.

On je bil dosleden neizprosno protivnik ujedinjenju Jugoslovanov v lastni državi. Bal se je jugoslovanske države, ki bi imela skupne meje z Italijo in bi obvladala vzhodni breg Jadranskega morja. Zato si je prizadeval, da bi ostala razmeroma samostojna mala Srbija, kakor tudi naj bi bila samostojna aČrnagora. Jugoslovanski kraji, ki so bili do vojne v mejah Avstro-Ogrske, naj bi ostali tam še nadalje, razen onega dela, ki bi pripadel Italiji. Zasedujoč tako svoje cilje je skušal Sonnino paralizirati vsako delovanje Jugoslovanov v inoslužek odvisen od dolgih koncesij, kajti le družine, ki so si nabavile dolge koncesije, so pripravljene naročiti drage nagrobne spomenike. Če bi bila doba koncesij skrečena na petdeset let, — tako izjavljajo, — bi se ne izplačalo družinam naročiti dragih nagrobnih spomenikov. Prefektura ceni, da je najmanj šestdeset odstotkov grobišč na pariških pokopališčih starih več kot sto let in da je večina teh razpadenih.

Češkoslovškemu gibanju za mejami Sonnino tudi ni bil naklonjen. Vendar pa ni deloval tako očitno nasprotno in s takimi sredstvi proti češkoslov. stremljenju kakor proti jugoslov. gibanju. Češkoslov. nastopanje je trpel, ker ga je hotel izrabljati proti Avstro - Ogrski, toda trpel je to gibanje in ga pripuščal v notranjosti Italije le do neke mere, da bi tako ne moglo doseči svojega cilja, to je češkoslovške osvoboditve. Radi te svoje taktike se je pogovarjal z voditelji češkoslov. zunanega gibanja, naprimer z dr. Stefanikom in dr. Benešem sicer opetovano, toda vselej jih je varal. Nasprotno pa s člani jugoslovanskega komiteja ni hotel nikdar govoriti in dolgo ni niti pristupil, da bi mogli priti v Italijo, da bi tam pojasnili svoje delovanje in poskušali poravnati nesoglasje med Jugoslovani in Italijani. Ko se je posredilo jugoslov. politiku Supilu, da je prišel v Italijo, ga Sonnino ni hotel sprejeti v avdienco in storil je, kar je mogel, da bi Supilo ne mogel priti v stik z italijanskimi krogi, ki so želeli sporazuma z Jugoslovani. Sicer Sonnino ni izdal ukaza, da se Supilo izžene, toda naročene policijske člane so ga prisilile, da je moral prej, nego je nameraval, zapustiti Italijo. Sonnino se je dolgo časa protivil tudi ustanovitvi češkoslov. legije v Italiji.

— Tako je Sonnino, ki je bil zagovornik energičnega nadaljevanja vojne do popolne zmage in je bil vedno proti vsakemu separatnemu miru, neizmerno škodoval Italiji in zaveznikom s tem, da ni hotel pripustiti sodelovanja revolucijskih avstro-ogrskih narodov. Baš sedaj se pretresa v Italiji vprašanje, ali se ni z italijanskimi političnimi in vojaškimi hibihi zmaga nad Avstro - Ogrsko zavlekla najmanj za eno celo leto? Ilavaček odgovarja na to s trditvijo, da je Sonnino s svojo nesrečno politiko proti Jugoslovanom in Čehoslovanom bil eden glavnih krivcev za to zakasnelo zmago. Velik prijatelj Jugoslovanov Leonida Bissolati je opetovano naglašal, da mora biti cilj Italije popolno razbitje Avstro-Ogrske in osvoboditev Čehoslovanov in Jugoslovanov, s katerimi bi morala Italija skleniti prijateljstvo. Vsled tega je prihajal Bissolati pogostoma v konflikt s Sonninom, ki je dne 25. oktobra 1917 v rimske mparlamentu izjavil to-le: — Med italijanskimi vojnimi cilji ni poseganja v notranje zadeve sosednjih držav in tudi ne njihova razdelitev. — Tragična krivda te Sonninoove politike je povzročila veliko katastrofo italijanske armade. Dva dni po tem proglasu je prišlo do velikega italijanskega poraza pri Kobariidu. Ta poraz je odprl oči mnogim italijanom, ki so do te dobe stali na Sonninovi strani in med italijanskimi prijatelji sporazuma z revolucijskimi avstro-ogrskimi narodi se je razvila veliko večja energija za delovanje v tej smeri tudi ne glede na Sonninov odpor in tudi direktno proti njemu.

NEMŠKI DAVEK NA OBISKOVALCE

Anglija in Francija pripravljata novo ostro poslanico radi visokih davkov, katere nakladajo inozemskim posetnikom.

Berlin, Nemčija, 4. januarja.

— Vsa znamenja kažejo, da bo dobila nemška vlada ostro poslanico od angleške in francoske vlade, v kateri bosta slednji protestirali proti postopanju z njih državljanji in podaniki v Nemčiji. Poslanica se bo obračala prav posebno proti izrednim davkom, — katere nakladajo v Nemčiji inozemcem, ter se bo glasilo nadalje, da pomenja to kršenje versailske mirovne pogodbe.

Mesto Hamburg pa razmišlja ravno v tem trenutku o tem, če naj naloži davek štiristo odstotkov na sobe v hotelih in prenočiščih.

Mizerija, katero je povzročila med nemškimi narodom zima, je le še povečala slabo razpoloženje Nemecev napram inozemcem, ki prihajajo iz sosednjih dežel in ki so prišli do prepričanja, da je cenejše priti pozimi v Nemčijo in potovati po njej, kot pa ostati doma.

Inozemci lahko potujejo sedaj iz Berlina v Monakovo v prvem razredu ter spalnem vozu za manj kot bi stala soba v hotelu, brez oziira na posebni davek štiridesetih ali osemdesetih odstotkov. — To je resnično kljub dejstvu, da je bila prevoznina v spalnem vozu zvišana in da bo sredi tekočega meseca še podvojena.

Genuezanov ne mara.

Napoleon jih ni mogel videti, saj je bila Korkiza cela stoletja njihova last, nazadnje. so jo pa celo Francucom prodali. V vojaško šolo v Brienne pride nov učenec, Koz Balathier di Bragelone. Soucenci so poznali Napoleonovo slabost in so mu predstavili novega gojenca kot Genuezana.

— Ali si res Genuezan? — ga vpraša.

— Res. — Takoj je bil Napoleon v njem.

